

Завѣтитѣ на единъ умираещъ баща къмъ синоветѣ си.

Прѣвелъ отъ французки: И. д. Веновъ.

Единъ баща, като усѣтилъ да му приближава по-
слѣдния часъ, повикалъ при себе дѣцата си и
имъ далъ тѣзи завѣти:

„Дѣца, обичайте се нѣжно; слушайте съвѣтитѣ
на по-възрастнитѣ и всѣкога бивайте заедно, замъ
силата да тържествува надъ всичкитѣ мжнотии въ
живота!“

„Почитайте старцитѣ, помагайте на бѣднитѣ и
сирачетата, давайце милостиня на нещастнитѣ!“

„Не бивайте прѣкалено честолюбиви; не завиж-
дайте на ближния си, не бивайте скжперници, но не
и разсипници; не се отдавайте на гнѣва, защото той
е лошъ съвѣтникъ!“

„Работете много, мои дѣца, защото работата обла-
городява човѣка и го прави независимъ! Не се оста-
вяйте никога на лѣнността, тѣй като тя ще ви завлѣ-
че къмъ погибель!“

„Любезни дѣца, когато азъ неще съмъ вече живъ,
обичайте отъ всичкото си сърце майка си, която
заслужава това. Внимавайте да не ѝ липсва нищо и
да не я наскърбявате съ нищо слѣдъ моята смъртъ.
Тя ви е родила, тя ви е възпитала, грижила се е за
васъ, когато сте били болни, страдала е, когато сте
били на чужбина.“

„Уважавайте сжщо, мои дѣца, законитѣ на оте-
чеството, повинявайте се на вашитѣ управители и се
подчинявайте на рѣшението на правосъдието.“

„Запомнете, дѣца, сжщо и тѣзи думи: тозъ, който
присвоява чуждото, е крадецъ; тозъ, който забравя
направенитѣ нему добрини, е неблагодарникъ; тозъ,
който не поддържа родителитѣ си въ нещастие, е
нечестивъ; тозъ, който не признава своитѣ грѣшки и